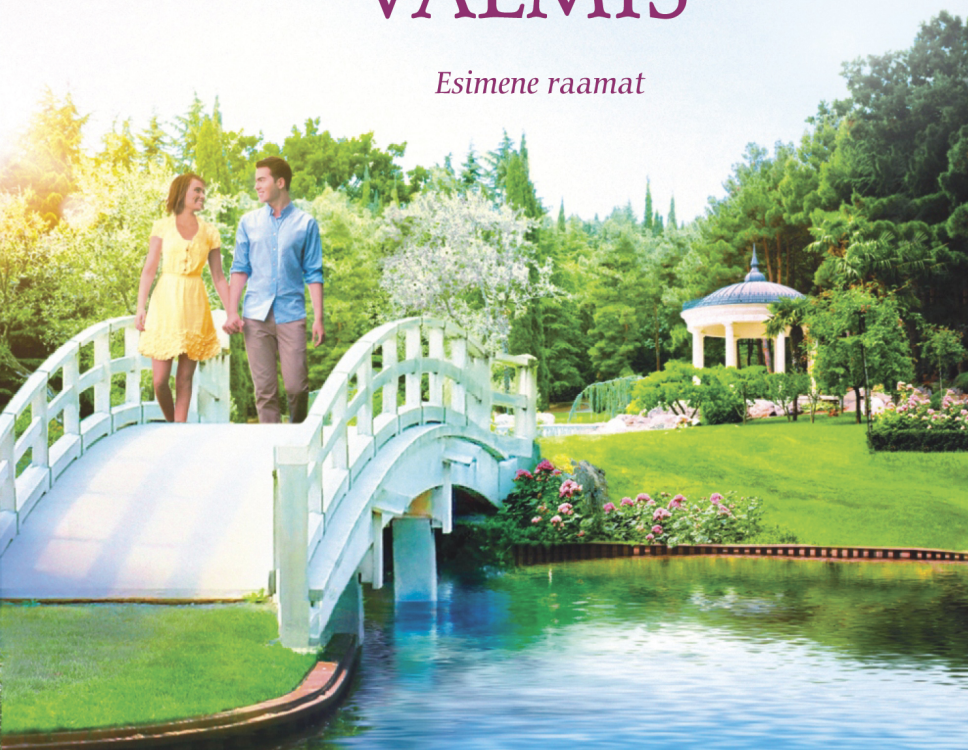

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

ROMANTIKAKS VALMIS

Esimene raamat

Debbie Macomber
Ready for Romance
2006

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Keit Lipp
Korrektor Inna Viires

© 1993 by Debbie Macomber
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M01285015
ISBN 978-9949-25-663-1

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

Kallid sõbrad!

Üks üldlevinud küsimus kirjanikele on: „Kust te saate oma lugude ideed?” Vastus sellele on sama eripalgeline kui lood ise. Mõned minu parimad ideed on olnud inspireeritud vanadest filmidest. Kes ei armuks näiteks sellisesse ekraanikangelasse nagu Humphrey Bogart? „Aafrika kuninganna” kõrval on minu lemmik Bogarti film „Sabrina”, kus peaosades mängivad ka võrratud Audrey Hepburn ja William Holden. (Filmist on valminud uusversioon Harrison Fordiga peaosas.)

Mulle meeldis mõte kahest vennast, kelle isiksused ja prioriteedid on nii erinevad. Üks vendadest on pühendunud oma karjäärile, lastes elul endast samal ajal mööda minna. Ta on niivõrd tasakaalutu, et ei tunneks armastust ka siis ära, kui see talle üksisilmi otsa jõllitaks. Romaanis „Romantikaks valmis” kohtute te Damian Drydeniga, minu versiooniga Humphrey Bogarti tegelaskujust. Läheb vaja üht naist, üht väga erilist naist, kes armuks tema venda, avamaks ta silmi, et näha seda, mis elus tõeliselt tähtis on.

Mulle meeldib oma lugejate tagasiside. Minuga on võimalik ühendust saada aadressil www.debbiemacomber.com või P.O.Box 1458, Port Orchard, WA 98366

A handwritten signature in black ink, reading "Debbie Macomber". The signature is fluid and cursive, with the first name "Debbie" and last name "Macomber" clearly distinguishable.

Jessicale, kes püüdis pruudikimbu esimesena

Proloog

Jessica Kellerman vaatas mõlemas suunas ja lipsas siis ümber Drydenite nelja autot mahutava garaaži nurga. Ta surus end vastu seina ja liikus ettevaatlikult, üks imeväike samm korraga. Oli ülioluline, et mitte keegi teda ei näeks.

Evani uhke sportauto oli pargitud garaaži ette – ja otse maja aknast avanevasse vaatevälja. Ta pidi kiiresti tegutsema.

Küljepeegli kõrvale maha kükitades tõmbas Jessica taskust erkpunast tooni huulepulga, võttis sellelt korgi pealt ning kandis huultele tugevalt värvi. Ta võttis teksade taskust pehme valge riidetüki, pühkis peegli puhtaks ning vajutas suu vastu seda. Huultest jäi sinna erepunane jälg.

Jessica ohkas rahulolevalt, kui ta ettevaatlikult juhipoalse ukse avas ja eesistmele puges. Armatuurlaua kohal olev peegel oli järgmine. Tema süda tagus kõvasti, kuid see ei olnud täielikult tingitud üksnes hirmust vahele jääda. Tema südamel oli kalduvus kiiremini lööma hakata iga kord, kui ta Evanile mõtles.

Bostonis ei olnud ühtegi meest, kes Evan Drydeniga võistelda suudaks. Mõelda vaid, et Jessica oli kõik need aastad tema naaber olnud ja alles hiljuti märganud, kui

oivalise mehega tegu on! Mis Jessicasse puutus, oli Evan kõige nägusam mees kogu universumis.

Ta mäletas täpset hetke, mil oli oma saatust mõistma hakanud. Sellest ajast peale polnud ta enam sama inime-
ne olnud. Drydenite maavaldus, Whispering Willows, oli Jessica perekonna valduste kõrval, ning ta oli sageli hiigel-
suure tamme otsas kaht venda luurates aega veetnud. Damian õppis nüüd õigusteadust ja Evan oli kolledžis. Ainukese lapsena oli Jessical tulnud ise endale meelelahu-
tust leida ja Drydeni-vendade luuramine oli alati palju lõbu
pakkunud.

Jessica oli ühel päeval puu otsas istunud, kui Evan tiigi
äärde kõndis ja purdel seistes kive vette loopis. Poisi selg
oli tema poole ja Jessica hoidis hinge kinni, mõeldes, kas
too oli teda tihedas lehestikus end varjamas näinud.

Ta pidi olema mingit heli tekitanud, sest Evan pööras
järsult ringi ja puuris pilguga puud.

„Jessica?”

Jessica ei julgenud liigutada ega isegi hingata.

Evan vaatas ülespoole ja päike langes tema õlale, rõhu-
tades ta kauneid näojooni. Just siis mõistis Jessica, et Evan
ei ole lihtsalt üks tavaline poiss. Ta oli Adonis. Igas mõttes
täiuslik.

Pärast seda hakkas Jessica temast unistama. Imelised
unistused sellest, kuidas Evan temasse armub. Unistused
Evaniga abiellumisest ja temaga pere loomisest. See näis
nii... nii õige. Umbes nädal aega hiljem oli ta otsustanud,
et saatus oli neid kokku toonud. Nad olid teineteise jaoks
loodud. Ainuke probleem oli, et Evanil tuli see avastus enda
jaoks alles teha.

Jessica oli hiljuti neljateistkümneseks saanud ja Evan oli palju vanem. Tervelt kuus aastat, kuid oleks võinud olla ka sada, arvestades tähelepanu, mis ta Jessicale pööras.

Just siis otsustas Jessica, et tal tuleb ohjad enda kätte haarata. Ta on elukogenud naine ja kui naine teab, mida tahab, siis hakkab ta seda jahtima. Praegusel juhul oli see Evan Dryden.

Jessica avastas peagi, et ta ei olnud üldse nii kartmatu, kui talle meeldinud oleks. Ta oli Evanile vist küll kümme korda helistanud, ja iga kord, kui too vastas, nappis tal julgust isegi kõnelda, veel vähem poisile oma surematust armastusest rääkida. Iga kõne oli lõppenud telefonitoru tusaselt hargile virutamisega.

Jessical oli enese väljendamine kirjalikult alati paremini välja tulnud, seega oli ta hakanud Evanile armastuskirjakesi kirjutama, neisse kogu oma kiindumust välja valades. Ta laskis oma parimal sõbrannal ühte neist lugeda ja Emily ütles, et see oli kõige ilusam armastuskiri, mida ta kunagi näinud oli. Kahjuks ei olnud Jessica leidnud endas julgust sellele oma nime alla kirjutada.

See kõige hiljutisem trikk, tahavaatepeeglitele huulejälgede jätmine, pidi kindlasti andma tulemuseks selle, mida ei olnud suutnud teha mitte miski muu. Evan taipaks, et see oli Jessica ning tuleks lõpuks ometi tema juurde ja nad sõidaksid Evani sportautos koos päikeseloojangusse.

Huultele värske säravpunase kihi peale tõmmanud, oli Jessica sisepeeglile suudlust vajutamas, kui autouks lahti tõmmati.

„Nii et see *oledki* sina.”